

РЕШЕНИЕ

№ 713

гр. Враца, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВРАЦА, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Калина Хр. Х.ва

при участието на секретаря Наталия Мл. Петрова
като разгледа докладваното от Калина Хр. Х.ва Гражданско дело № 20221420101919 по описа за 2022 година

Предявени са кумулативно обективно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 327, ал. 1 ТЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Производството е образувано по искова молба от „Са3“ ООД, ЕИК 64827402, дружество, регистрирано в Република Чехия, представлявано от инж. Я. Т., чрез адв. Х. Ж., срещу „Тролейбусен транспорт – Враца“ ЕООД, ЕИК 000179553.

В исковата молба се твърди, че между ответника като възложител и ищеца като изпълнител бил сключен Договор № 2021-ОП-05/21.12.2021 г. с предмет „Доставка на специализирано оборудване с работна площадка за оптимизиране експлоатацията на новопридобитите превозни средства - тролейбуси“ в изпълнение на Договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ BG16M1OP002-5.004-001 по оперативна програма Околна среда 2014-2020 г., съфинансирана от Европейския фонд за регионално развитие и Кохезионния фонд на Европейския съюз по проект „Модернизиране на градския транспорт в община Враца“. Сочи, че в чл. 2, ал. 2.1 от договора била уговорена обща цена в размер на 414 670 лева без ДДС. В чл. 3 било уговорено, че 100% от цената се заплаща от възложителя на изпълнителя в срок от 30 календарни дни от надлежното извършване на доставката, като сумата се превежда по банков път в български лева по посочената в договора банкова сметка на изпълнителя в чешка банка, а именно с IBAN: CZ3501000001075772280287; BIC: KOMBCZPPXXX – Комерсиална банка, която сметка била легова. Твърди се, че след като ищцовото дружество извършило доставката на специализираното оборудване, за което бил съставен двустранен протокол, на 07.03.2022 г. възложителят „Тролейбусен транспорт

– Враца“ ЕООД извършил плащане на цената в евро, а не в лева, както било уговорено в договора. Преведената по банковата сметка сума била в размер на 212 017,40 евро, която се равнявала на сумата от 390 518,33 лева, колкото била постъпилата по сметката на изпълнителя сума. Счита, че ответното дружество му дължи разликата над сумата от 390 518,33 лева до пълния размер на уговорената цена от 414 670 лева, а именно сумата от 24 151,67 лева. Въпреки разменената между двете дружества кореспонденция и множество отправени от ищеца покани, от ответника не било извършено плащане на сумата. Заявява, че плащането на цената в евро е грубо неизпълнение на сключения между дружествата договор. Заявява, че поради забава в плащането на остатъка от цената ответното дружество му дължи и неустойка за забава в размер на 1 207,58 лева, изчислена за периода от 01.03.2022 г. до 14.06.2022 г. и се равнява на 5% от дължимата главница.

Иска се постановяване на решение, с което „Тролейбусен транспорт – Враца“ ЕООД, ЕИК 000179553, да бъде осъдено да заплати на „Са3“ ООД, ЕИК 64827402, дружество, регистрирано в Република Чехия, следните суми:

- 24 151,67 лева – главница, представляваща неизплатен остатък от дължимата цена по сключения между страните Договор № 2021-ОП-05/21.12.2021 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба – 17.06.2022 г. до окончателното погасяване на сумата;

- 1 207,58 лева – неустойка за забава, изчислена върху главницата за периода от 01.03.2022 г. до 14.06.2022 г.

Претендира направените в настоящото производство разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника „Тролейбусен транспорт – Враца“ ЕООД, чрез адв. Т. К., с който предявените искове се оспорват като неоснователни. Признава, че между двете дружества бил сключен Договор № 2021-ОП-05/21.12.2021 г. с посочения в исковата молба предмет, изпълнението по който е приключило с доставката на специализираното оборудване, прието от възложителя без забележки. Счита, че плащането по договора е извършено точно, съобразно уговореното в договора, като твърди, че на 04.03.2022 г. от сметката на „Тролейбусен транспорт – Враца“ ЕООД в „Първа инвестиционна банка“ АД с IBAN: BG57 FINV 9150 1017 4675 05 е нареден превод на стойност 415 236,08 лева към посочената в договора банкова сметка на изпълнителя с IBAN: CZ3501000001075772280287; BIC: KOMBCZPPXXX – Комерсиална банка, с получател ищцовото дружество. Сочи, че в сумата от 415 236,08 лева освен дължимата цена по договора в размер на 414 670 лева, са включени и банковите такси, които възложителят е поел за своя сметка, за да постъпи по сметка на изпълнителя точно уговорената в договора сума. Отрича твърденията, че е превел цената по договора в евро. Напротив, заявява, че сумата е преведена в български лева, както е уговорено

между страните. Счита, че след като главната претенция за заплащане на сумата от 24 151,67 лева е неоснователна, то неоснователна е и претенцията за плащане на неустойка за забава. Иска се постановяване на решение, с което исквете да бъдат отхвърлени като неоснователни и претендира заплащане на сторените разноски.

Съдът, като взе предвид становищата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа следното:

Между страните не се спори и с доклада по делото, на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК съдът е признал за безспорни обстоятелствата, че **1.** между тях е било налице облигационно правоотношение по валидно сключен Договор № 2021-ОП-05/21.12.2021 г. с предмет „Доставка на специализирано оборудване с работна площадка за оптимизиране експлоатацията на новопридобитите превозни средства - тролейбуси“; **2.** Извършена доставка на специализираното оборудване и получаването му от ответника-възложител без забележки.

Тези обстоятелства се установяват и от представените от страните и приети по делото като писмени доказателства Договор № 2021-ОП-05/21.12.2021 г. и Приемо – предавателен протокол от 27.01.2022 г.

Ищецът не оспорва и че сумата от 390 518,33 лева е постъпила по сметката му.

Спорният между страните въпрос е дали с постъпването на тази сума ответното дружество е изпълнило изцяло задължението си да плати уговорената в договора цена по уговорения начин и в уговорената валута.

В раздел II от подписания между страните договор са уговорени цената и начинът на плащане, като съгласно чл. 2.1. цената по договора е в размер на 414 670 лева, същата е крайна и остава непроменена /чл. 2.4/. Съгласно чл. 3.1. плащането се извършва в български лева, с платежно нареждане по банковата сметка на „Ca3“ ООД в чешка банка с IBAN: CZ3501000001075772280287; BIC: KOMBCZPPXXX – Комерсиална банка, която сметка била легова. Съгласно чл. 3.2. i, цената се заплаща в срок от 30 календарни дни от надлежно извършване на доставката и след представяне на фактура оригинал, двустранно подписан приемо-предавателен протокол, ръководство за експлоатация и обслужване, сертификат за съответствие и сервизна книжка на автомобила. Съгласно чл. 13.2., при забава на възложителя на задължението му за плащане на цената, същият дължи на изпълнителя неустойка в размер на 0,2% от дължимата сума за всеки просрочен ден, но не повече от 5% от размера на забавеното плащане.

За доставката е съставена Фактура № FVZ-12081/27.01.2022 г., представена ведно с превод на български език, за сумата от 414 670 лева /доставката е необлагаема с ДДС/, платима по банков път по сметка с IBAN: CZ3501000001075772280287.

Представена е справка от банковата сметка на ищеца с IBAN:

CZ3501000001075772280287, ведно с превод на български език, от което е видно, че на 07.03.2022 г. е постъпила сумата от 390 519,33 лева, с основание за плащане „Фактура № FVZ-12081/27.01.2022 г. Договор 2021 ОР 05 21 12 2021 ...“. Отбелязано е, че оригиналната сума е 212 017,40 евро, а курсът на банката е 1,841916.

Представено е и извлечение от банковата сметка на ищеца с IBAN: CZ3501000001075772280287, ведно с превод на български език, от което е видно, че на 07.03.2022 г. от „Тролейбусен транспорт – Враца“ ЕООД е постъпила сумата от 390 518,33 лева.

От удостоверение, издадено от Комерсиална банка, ведно с превод на български език, е видно, че сметка с IBAN: CZ3501000001075772280287 е открита във валута BGN – български лева.

От заключението по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, което съдът кредитира изцяло като пълно, обосновано и изчерпателно, се установява, че на 04.03.2022 г. „Тролейбусен транспорт – Враца“ ЕООД е наредило чрез „Първа инвестиционна банка“ АД кредитен превод в български лева с получател S.R.O по банкова сметка с IBAN: CZ3501000001075772280287 при „Комерсиална банка“ сумата от 415 236,08 лева с основание „по Фактура № FVZ-12081/27.01.2022 г. по Договор 2021-ОП-05/21.12.2021 г.“. Ответното дружество е осчетоводило плащане в размер на 414 640 лева.

Платежната система за международни преводи на „Първа инвестиционна банка“ АД не е приела плащането в български лева и от името на „Тролейбусен транспорт – Враца“ ЕООД е направен втори превод към ищеца със сума в размер на 212 017,40 евро, която се получава, като сумата от 415 236,08 лева се превалутира по курс „продава“ на банката в размер на 1,9585 лева за 1 евро, а не по фиксирания курс на еврото $415\,236,08 \text{ лева} : 1,9585 = 212\,017,40 \text{ евро}$.

По банковата сметка на ищеца на 07.03.2022 г. е постъпила сума в размер на 390 518,33 лева. Тъй като сметката в чешката банка е легова, постъпилата сума от 212 017,40 евро е превалутирана от Комерсиална банка по курс „купува“ в размер на 1,841916 и така по сметката реално е постъпила сумата от 390 518,33 лева $212\,017,40 \text{ евро} \times 1,841916 = 390\,518,33 \text{ лева}$. Разликата между получената по сметката сума в размер на 390 518,33 лева и уговорената в договора и фактурирана цена от 414 670 лева се дължи на банковите операции – превалутирането на сумите по съответните валутни курсове на банките за деня. Тази разлика съставлява сумата от 24 151,67 лева.

Банковата сметка на ищеца, посочена в договора, е в Комерчни банка и е в български лева.

Вещото лице е изчислило, че неустойката за забава върху сумата от 24 151,67 лева за периода от 01.03.2022 г. до 14.06.2022 г. е в размер на 1 207,58 лева.

Изслушана в съдебно заседание, вещото лице потвърждава, че плащането е било наредено онлайн в български лева, като веднага е отхвърлено от системата на „Първа инвестиционна банка“ АД, и веднага след това е нареден нов превод – в евро, който е изпълнен. Вещото лице счита, че щом сметката в чешката банка е легова, в нея няма как да постъпи сума в евро, поради което е било извършено второто превалутиране – от евро в лева по курса на чешката банка. Заявява, че банковата система за извънгранични плащания – SWIFT не приема плащания в лева.

Други относими доказателства в производството не са ангажирани.

При така установената фактическа обстановка съдът приема следното от правна страна:

Предявени са кумулативно обективно съединени осъдителни икове за осъждане на ответното дружество „Тролейбусен транспорт – Враца“ ЕООД да заплати на ищеца „Са3“ ООД, дружество, регистрирано в Република Чехия, следните суми:

- по иск с правно основание чл. 327, ал. 1 ТЗ за сумата от 24 151,67 лева – главница, представляваща неизплатен остатък от дължимата цена по сключения между страните Договор № 2021-ОП-05/21.12.2021 г., ведно със законната лихва от датата на депозирание на исковата молба – 17.06.2022 г. до окончателното погасяване на сумата;

- по иск с правно основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД за сумата от 1 207,58 лева – неустойка за забава, изчислена върху главницата за периода от 01.03.2022 г. до 14.06.2022 г.

По иска с правно основание чл. 327, ал. 1 ТЗ:

За основателността на иска в тежест на ищеца е да докаже при условията на пълно и главно доказване правопораждащите факти, от които черпи изгодни за себе си последици, а именно: 1. Наличие на валидно облигационно правоотношение по сключен между тях Договор № 2021-ОП-05/21.12.2021 г. с предмет „Доставка на специализирано оборудване с работна площадка за оптимизиране експлоатацията на новопридобитите превозни средства - тролейбуси“; 2. Извършена доставка на специализираното оборудване и получаването му от ответника-възложител; 3. Настъпила изискуемост на задължението за заплащане на уговорената цена; и 4. Стойността на доставените стоки, съответстваща на цената по договора.

В тежест на ответника при изложените от него твърдения е да установи, че е изпълнил точно и в срок задължението си по договора за заплащане на цената на доставените стоки.

Спорът между страните се заключава в това дали ответникът е изпълнил точно задължението си за плащане на цената по договора. Ищецът твърди, че е получил по банковата си сметка сумата от 390 518,33 лева, а ответникът от своя страна твърди, че е превел на посочената от изпълнителя сметка сумата от 415 236,08 лева, която е дори

в по – голям размер от продажната цена по договора, тъй като в нея е включил и всички банкови такси и комисиони.

След преценка на събраните по делото доказателства, настоящият съдебен състав намира, че ответното дружество е изпълнило неточно задължението си по договора да заплати продажната цена, тъй като вместо в български лева, е извършило банков превод в евро, като е купило от „Първа инвестиционна банка“ АД евро по нейния курс „продава“ – 1,9585. Вследствие на това и тъй като сметката в банката-получател е легова, се наложило превалутиране на сумата по курс „купува“ на чешката банка за деня. От курсовата разлика се е получила по-малка сума, която реално е постъпила по сметката на ищеца, а именно сумата от 390 518,33 лева.

Нормата на чл. 63, ал. 1 ЗЗД предписва задължение за точно изпълнение на дължимото по договора. Точното изпълнение предполага изпълнение на дължимата престация по обем, качество и вид. Понеже всяко парично вземане се съизмерява с определена валута, правилото за точно изпълнение налага задължение за длъжника да плати във валутата, в която е възникнало задължението му. Тъй като съгласно чл. 20а, ал. 1 ЗЗД договорът е закон за страните, съблюдаването му обуславя промяната на съществен негов елемент, какъвто е валутата на дължимата цена, само по съгласие между страните или на предписано в закона основание – чл. 20а, ал. 2 ЗЗД. В случая липсва съгласувана между страните воля, която да обуславя възможност за длъжника да изпълни в различна от уговорената валута. Принципно, няма пречка длъжникът да предложи такова изпълнение, като в този случай приетото от кредитора, макар и неточно изпълнение, би погасило задължението. Нито длъжникът, нито кредиторът обаче са овластени едностранно да наложат изпълнение във валута, различна от валутата на дълга съгласно уговореното между тях.

В случая „Тролейбусен транспорт – Враца“ ЕООД не е изпълнило задължението си по договора да извърши плащането на цената в български лева, като след като обслужващата го банка не е приела направения от него превод в лева, по свое усмотрение е извършило нов превод в евро. Тъй като сметката, от която е извършен преводът, е легова, обслужващата „Първа инвестиционна банка“ е излъчила превода в евро в размер, изчислен по курс „продава“. Тъй като и сметката, към която е извършен преводът, е легова, обслужващата ищеца „Комерсилана банка“ е превалутирала сумата /от евро в лева по нейния курс „купува“/ и вследствие на курсовите разлики в сметката е постъпила сума в по-малък размер.

Горните действия несъмнено представляват неточно изпълнение на задължението на ответника за плащане по договора. Паричното задължение е за стойност, поради което и съществен негов белег е валутата, в която се измерва тази стойност. За да изпълни точно задължението си по договора за плащане на цената на доставената и получена вещь, „Тролейбусен транспорт – Враца“ ЕООД е следвало да я

заплати в уговорения срок, по уговорения начин и в уговорената валута, т. е. да я заплати в 30-дневен срок по банков път и в български лева. В случай че е била налице някаква пречка – обективна или субективна, грижата на добрия търговец и добросъвестността са изисквали длъжникът да потърси съдействието на кредитора. Вместо това ответното дружество е предприело действия, представляващи едностранно изменение на договора, което е недопустимо. След като обслужващата го банка не е приела превода, ответното дружество, спазвайки грижата на добрия търговец, е следвало да поиска съдействие от кредитора, като го уведоми, че изпълнението не е възможно и му предложи изпълнение в друга валута или по общо съгласие да уредят начина на плащане. С обща воля двете насрещни страни са могли да постигнат решение, удовлетворяващо интересите им.

Нормата на чл. 29 от Закона за Българска народна банка утвърждава официален обменен курс на лева спрямо еврото. В условията на валутен борд е фиксиран централен курс от 1.95583 лева за 1 евро. Този фиксиран курс обаче не се прилага на пазара в отношенията между частните субекти, освен ако изрично не са го предвидили в договора помежду си, какъвто не е настоящият случай. Наличието на фиксиран курс не означава, че левовата сума има съответния точен измерител в евро и обратното, нито овластява длъжника да превалутира паричното си задължение по този курс и да изисква кредиторът да приеме изпълнение в предпочетената от него валута.

Това разбиране е утвърдено и с Тълкувателно решение № 4 от 29.04.2015 г. по тълк. д. № 4/2014 г., ВКС, ОСГТК, в мотивите на което е прието, че след като в сключен помежду си договор страните са уговорили плащане в една валута, то плащането в друга валута представлява неточно изпълнение на договора, а с присъждането на сумата в съответната равностойност на паричното задължение е възможно да бъдат засегнати значително интересите на едната или другата страна, именно с оглед курсовите разлики при превалутирането. ОСГТК на ВКС посочва, че обявленият в чл. 29 ЗБНБ фиксиран курс на еврото към лева се отнася и намира приложение само в отношенията между БНБ, в качеството ѝ на централна банка, от една страна, и физическите и юридическите лица, от друга страна. Единствено за централната банка възниква задължението да поддържа пълна конвертируемост на лева към еврото като резервна валута по фиксиран в ЗБНБ курс. Всички останали правни субекти не са адресати на тази разпоредба, поради което могат свободно да уговарят курса на еврото към лева. Следователно котираните и обявени от БНБ курсове /фиксиран към еврото и плаващ към други валути/ са приложими само за счетоводни и за статистически цели, като няма основание за прилагането им в облигационните отношения, по които централната банка не е страна, освен в случаите, когато законът или договорът препращат към тях. В подкрепа на горното е и фактът, че търговските банки и обменните бюра свободно определят курсове „купува/продава“, различни от котировките на централната банка, вкл. и по отношение на резервната валута – еврото.

Прието е още, че валутните курсове са изразение на пазарното съотношение между различните парични единици. Те зависят както от основополагащи пазарни фактори, така и от поведението на участниците на пазара. Обменният курс установява количествена връзка между различните валути и то към точно определен момент. Той е променлива величина, която може да се измени радикално в периода между поемане на задължението за плащане в определена валута и момента на неговия падеж. Поради неговата променливост задълженията, поети в една валута, не могат да се заместват, като се преобразуват в задължения в друга валута без съгласие на страните по договора. Когато при сключването на договора страните уговарят да получат плащане в една валута, те са постигнали съгласие на падежа да получат плащането в същата валута, като държат сметка за принципа на номинализма и с цел да елиминират риска в случай на неблагоприятна промяна на обменните курсове.

Кредиторът не може да бъде принуден да приеме нещо, различно от дължимото /уговореното/ - чл. 65, ал. 1 ЗЗД, защото задълженията следва да се изпълняват с това съдържание, което страните са вложили в тях при поемането им. Извършвайки банковия превод в евро, ответникът-длъжник е престира на ищеца-кредитор нещо различно от дължимото, т. е. налице е неточно изпълнение. В такава ситуация законът предоставя на кредитора възможност да приеме изпълнението (по арг. за обратното от чл. 65 ЗЗД). Видно от представените покани за плащания, отправени до ответното дружество, ищецът изрично се е противопоставил веднага след получаване на превода, че не приема извършеното плащане като пълно и погасяващо задължението на ответника по договора и многократно го е поканил да погаси разликата от 24 151,67 лева.

С оглед всичко гореизложено, искът е изцяло основателен и следва да бъде уважен за сумата от 24 151,67 лева, представляваща неизплатен остатък от дължимата цена по сключения между страните Договор № 2021-ОП-05/21.12.2021 г. Сумата следва да се присъди ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 17.06.2022 г. до окончателното погасяване на сумата.

По иска с правно основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД:

Претендира се неустойка за забава, считано от 01.03.2022 г. до 14.06.2022 г., в размер на 1 207,58 лева, изчислена в размер на 5% върху главницата

За основателността на предъявения иск в тежест на ищеца е да установи следните предпоставки: 1. че между страните са били налице облигационни правоотношения по валидно сключен Договор № 2021-ОП-05/21.12.2021 г.; 2. Наличие на клауза за неустойка за забава като елемент от съдържанието на посочените договори, 3. Настъпила изискуемост на задължението за заплащане на цената по договора, както и 4. Конкретния размер на неустоечното вземане по договора, съответно на периода на забавата.

В тежест на ответника при изложените от него твърдения е да установи, че е изпълнил точно и в срок задължението си по договора за заплащане на цената на

доставените стоки.

Предпоставките за уважаване като основателен на иска за заплащане на неустойка за забава се установяват от събраните доказателства. Не се спори между страните, че доставката на автомобила, ведно с всички необходими придружаващи документи, е извършена на 27.01.2022 г., на която дата са съставени и фактура и приемо-предавателен протокол. 30-дневният срок в календарни дни е изтекъл на 26.02.2022 г. и считано от 27.02.2022 г. ответникът е бил в забава за неизплатената част от сумата 24 151,67 лева.

Съгласно чл. 13.2. от договора, при забава на възложителя на задължението му за плащане на цената, същият дължи на изпълнителя неустойка в размер на 0,2% от дължимата сума за всеки просрочен ден, но не повече от 5% от размера на забавеното плащане. Изчислена в размер на 0,2% за всеки ден забава, неустойката надвишава 5% от размера на забавеното плащане 24 151,67 лева, поради което и се дължи неустойка в размер на 5% или сумата от 1 207,58 лева.

Искът е основателен и следва да бъде изцяло уважен за сумата, за която е предявен.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати направените от ищеца разноски.

Съгласно представения списък по чл. 80 ГПК, ищецът „СаЗ“ ООД претендира разноски в общ размер на 3 836,07 лева, от които държавна такса в размер на 1 016,07 лева, 300 лева – депозит за вещо лице и 2 520 лева – адвокатско възнаграждение. Държавната такса и депозитът за вещо лице са платени от ищеца.

Видно от Договор за правно обслужване от 29.04.2022 г., сключен с Адвокатско съдружие „Сенсус веритас – Ибриямов и партньори“, „СаЗ“ ООД се е задължило да заплати възнаграждение в размер на 2 520 лева чрез превод по посочена банкова сметка. Издадена е фактура № 293/29.04.2022 г. за тази сума, която видно от извлечение от банкова сметка, е заплатена на 05.05.2022 г.

Възражението на ответника за прекомерност на платеното от ищеца адвокатско възнаграждение е основателно.

Съгласно чл. 2, ал. 5 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по граждански дела възнагражденията се определят съобразно вида и броя на предявените иски, за всеки един от тях поотделно. За иска за главница, минималният размер на адвокатското възнаграждение, изчислено съобразно действащата към момента на сключването на договора за правна помощ редакция на чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредбата, е 1 254,55 лева. За иска за мораторна неустойка – в

размер на 314,53 лева, изчислено по реда на чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата. Или общо минималният размер на адвокатското възнаграждение е в размер на 1 569,08 лева.

Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 5 ГПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата.

Настоящият съдебен състав намира, че делото не се характеризира с висока правна и/или фактическа сложност, обуславящи адвокатско възнаграждение в размер на 2 520 лева и надхвърлящо минималния размер с повече от 1 000 лева. По делото са проведени две съдебни заседания /тъй като с исковата молба не е поискано назначаване на счетоводна експертиза, в противен случай разглеждането на делото би приключило в едно съдебно заседание/, и са събрани единствено писмени доказателства и заключение на вещо лице. Нито от процесуалните действия и събраните доказателства, нито от правната квалификация на исковете може да се направи извод за правна и/или фактическа сложност на делото, поради което и адвокатският хонорар следва да бъде намален в близък до минималния размер – до сумата от 1 700 лева.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноски в производството в размер на 3 016,07 лева.

При горните съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Тролейбусен транспорт – Враца“ ЕООД, ЕИК 000179553, със седалище и адрес на управление: гр. Враца, ул. „Мито Орозов“ № 135, **ДА ЗАПЛАТИ** на „СаЗ“ ООД – дружество, регистрирано в Република Чехия, с адрес: Коупелни № 3908/6, 695 01, Ходонин, следните суми: на основание чл. 327, ал. 1 ТЗ сумата от **24 151,67 лева** /двадесет и четири хиляди сто петдесет и един лева и шестдесет и седем стотинки/ – главница, представляваща неизплатен остатък от дължимата цена на доставени стоки по сключения между страните Договор № 2021-ОП-05/21.12.2021 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба – 17.06.2022 г. до окончателното погасяване на сумата; на основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД сумата от **1 207,58 лева** /хиляда двеста и седем лева и петдесет и осем стотинки/ – неустойка за забава, изчислена в размер на 5% върху главницата за периода на забава от 01.03.2022 г. до 14.06.2022 г., и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **3 016,07 лева** /три хиляди и шестнадесет лева и седем стотинки/ - разноски в настоящото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – гр. Враца в двуседмичен

срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Враца: _____